

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Vedr.: Andragende 0762/2011 af André Goretti, fransk statsborger, for "Fédération Autonome des Sapeurs-pompiers professionnels et des personnels administratifs, techniques et spécialisés", om påstået overtrædelse af direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

1. Sammendrag

Andrageren hævder, at Frankrig ikke overholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden. Det forholder sig ifølge oplysningerne således, at der for medlemmer af de offentlige brandvæsener og redningstjenester anvendes en mekanisme til differentieret udregning af tjenestetiden i forhold til arbejdsbyrden. Med denne mekanisme indføres der et ækvivalensprincip, som blev gennemført ved national lovgivning om professionelle brandmænds arbejdstid. I stedet for at udføre 1.607 regulerede arbejdstimer om året, har de fleste medarbejdere i de offentlige franske brandvæsener og redningstjenester således en arbejdstid på mellem 2 160 og 2 400 timer om året, hvilket er ulovligt i henhold til nævnte direktiv.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 15. november 2011). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 24. oktober 2012

Andrageren anfører, at den franske lovgivning om arbejdstid for professionelle

brandmænd(*les sapeurs-pompiers professionnels*) ikke opfylder arbejdstidsdirektivets krav (direktiv 2003/88/EF). I henhold til de retsakter, der nævnes i andragendet, kan deres arbejdstid tilrettelægges i døgntilkaldevagter (gardes), hvor de skal være fysisk til stede på arbejdspladsen og klar til at gå i aktion, når der er alarm. I praksis betyder det, at en professionel brandmand kan indskrives til at arbejde et vist antal døgnskift, hvilket medfører et samlet antal arbejdstimer om året på mellem 2160 og 2400.

I artikel 6 i arbejdstidsdirektivet fastsættes følgende:

"Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at det, henset til kravene om at beskytte arbejdstageres sikkerhed og sundhed, sikres:

*(b) at den gennemsnitlige arbejdstid i løbet af en syvdagesperiode ikke overstiger 48 timer, inklusive overarbejde."*¹

Al den tid, hvor arbejdstageren har pligt til at være på arbejdspladsen og stå til rådighed til at levere tjenesteydelser for arbejdsgiveren, skal fuldt ud regnes som arbejdstid i henhold til artikel 6 i direktivet.²

Ifølge artikel 16 medtages minimum fire ugers årlig betalt ferie under direktivets artikel 7 ikke i eller er neutrale i forhold beretningen af gennemsnittet på 48 timer.

Under hensyntagen til artikel 16 vil grænsen på 48 timer om ugen i gennemsnit svare til 2304 timer om året. Følgelig overskrider en arbejdstid på op til 2400 timer om året klart direktivets 48-timers gennemsnitlige ugentlig grænse.

Derudover indeholder direktivet bestemmelser om, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid kun kan beregnes over en referenceperiode på højst 4 måneder (eller jf. undtagelsesbestemmelser for visse aktiviteter, herunder for brandmænd, på 6 måneder.). Det er ikke tilladt at beregne gennemsnittet over en længere periode på et år, medmindre dette er baseret på aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.³

Den nationale lovgivning, der nævnes i andragendet, synes således ikke at være i overensstemmelse med direktivet ifølge de oplysninger, som Kommissionen på nuværende tidspunkt er i besiddelse af.

Konklusion

Kommissionen er bekendt med de omstændigheder, som andragendet omhandler, for så vidt angår den franske lovgivnings og praksis' overensstemmelse med EU-lovgivningen, og den har allerede registreret en klage vedrørende dette spørgsmål.

---

¹ I andragendet henvises der ligeledes til en maksimal ugentlig arbejdstid på 35 timer. Dette er dog ikke et krav, der er indeholdt i direktivet, der kun fastsætter minimumsbestemmelser på EU-plan (medlemsstaterne kan frit fastsætte eller fortsætte med mere favorable bestemmelser.)

² C-303/98 *SIMAP*, C-151/02 *Jaeger*, C-14/04 *Dellas*.

³ Direktiv 2003/88/EF, artikel 16, litra b), artikel 17, stk. 3, og artikel 19.

Kommissionen forbeholder sig ret til at træffe sådanne beslutninger, som den finder passende med henblik på at sikre anvendelsen af EU-retten, på baggrund af sin undersøgelse af klager. Kommissionens tjenestegrene vil holde Parlamentet underrettet om trufne beslutninger, der er relevante for dette andragende.

4. Kommissionens svar (REV), modtaget den 31. januar 2014

Kommissionen informerede i sin tidligere meddelelse Parlamentet om, at den på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke mente, at den nationale lovgivning, som der henvistes til i andragendet, var i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet.

I 2012 opfordrede Kommissionen de franske myndigheder til at komme med bemærkninger med hensyn til de spørgsmål, hvor der var konstateret uoverensstemmelse. De franske myndigheder informerede i december 2012 Kommissionen om deres hensigt om at ændre den gældende lovgivning (*decree 2001-1382* af 31. december 2001) for at sikre, at den var i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, er denne proces for øjeblikket i gang. Kommissionen vil træffe afgørelse om de næste skridt i proceduren på grundlag af den undersøgelse af disse bestemmelser, som er foretaget af dens tjenestegrene, når den en gang bliver offentliggjort. Kommissionens tjenestegrene vil holde Parlamentet underrettet om trufne beslutninger, der er relevante for dette andragende.

5. Kommissionens svar (REV II), modtaget den 30. januar 2015

Kommissionen informerede i sin tidligere meddelelse vedrørende dette andragende Parlamentet om, at den på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke mente, at den nationale lovgivning, som andrageren henviste til, var i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet.

I 2012 opfordrede Kommissionen de franske myndigheder til at komme med bemærkninger med hensyn til de spørgsmål, hvor der var konstateret uoverensstemmelse. De franske myndigheder informerede i december 2012 Kommissionen om deres hensigt om at ændre den gældende lovgivning (*decree 2001-1382* af 31. december 2001) for at sikre, at den var i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Det dekret om ændring, som Frankrig havde bekendtgjort, blev vedtaget den 18. december 2013 og offentliggjort i Det Officielle Tidende den 20. december 2013. Der foretages følgende korrektioner for manglende overensstemmelse.

- Referenceperioden for beregning af gennemsnitlig ugentlig arbejdstid sættes til seks i stedet for tolv måneder, og som følge af det loft, der indføres ved det nye dekret, fastsættes den maksimale arbejdstid til 47 timer om ugen i gennemsnit (i stedet for det tidligere maksimale gennemsnit på 52/54 timer). Ændringerne trådte i kraft den 1. januar 2014.
- Muligheden for at forhøje antallet af arbejdstimer for brandmænd, der har indlogering (og hvis arbejdstid potentielt kan overstige 48 timer i gennemsnit om ugen) afskaffes – deres arbejdsvilkår bringes i overensstemmelse med ikke-indlogerede brandmænds

arbejdsvilkår. Denne ændring vil træde i kraft den 1. juli 2016 for at give mulighed for visse væsentlige omstruktureringer, der vil være påkrævet for at sikre gennemførelsen heraf.

På denne baggrund vedtog Kommissionen den 20. februar 2014 at indstille den overtrædelsesprocedure, der var indledt i forbindelse hermed.